

Henrik Nordbrandt kalder i et digt Glostrup for noget af det værste. Nu svarer digterne igen

Først beskrev Henrik Nordbrandt Glostrup i et digt som noget nær det værste sted, så gik Thomas Boberg i rette med ham og skrev en hyldest til Glostrup. Og nu blander også Morten Søndergaard sig med endnu et digt. Vi udfolder den nye litterære fejde, der lige nu udspiller sig om Glostrup

Glostrup er blevet genstand for en digterfejde.
Rune Pedersen

29. januar 2021
Kommentarer (6)

Hvad er det for en litterær fejde, der lige nu udspiller sig om Glostrup? Byen, eller forstadskommunen, på Vestegnen. Alting har en begyndelse, og den her fejde begynder med digtet »Glostrup« af Henrik Nordbrandt.

Digtet er faktisk ikke publiceret endnu, men er del af hans nye digtsamling *SÅ EN MORGEN*, der udkommer den 12. marts på Gyldendal. Digtet blev for nylig lagt på Facebook af forlagets litterære chef, Simon Pasternak, som en lille appetizer. Heri hedder det i de indledende strofer: »Der er ord, der er værre end ordet Glostrup. / Der er steder, der er værre end stedet Glostrup. / Der er dage, der er værre end den sidste / dag i august på et busstoppested / lidt uden for Glostrup.«

Den forestilling om Glostrup som det næstværste, som det sted, hvor man »får en kanyle i øjet« eller »en kniv i maven« fik [Thomas Boberg til at reagere med moddigtet »Ode til Glostrup«](#). Hvor Henrik Nordbrandt nedskrev Glostrup, forsøgte han at opskrive Glostrup: »Jeg har besluttet mig for at rejse til Glostrup / og modbevise Nordbrandt.« Og det hed videre: »Glostrup er det bedste der kunne ske / Glostrup er et fyrværkeri af håb. / Glostrup er hjemsted for et af verdens flotteste vandtårne / lige ved den berømte vej / der skærer Glostrup over i to / smertende dele. / Glostrup huser den mest fabelagtige akupunkturlæge. / Glostrup er et vuggende skib på den yderste biflod / af den her epoke.«

Og Boberg sluttede sit digt med stroferne: »Undervurder aldrig Glostrup / Det er det værste / du kan gøre.«

Digtet bragte vi i sidste uge, men uden det digt, det var skrevet op imod. Den mangel råder vi nu bod på ved også at bringe Nordbrandts digt. Men det slutter ikke her, for nu har Morten Søndergaard skrevet et moddigt til Bobergs moddigt til Nordbrandt, »Vision i Glostrup«, som vi også bringer, og hvori han blandt andet skriver: »Tag til Glostrup og modbevis Thomas Boberg.«

GLOSTRUP

af Henrik Nordbrandt

Der er ord, der er værre end ordet Glostrup.
Der er steder, der er værre end stedet Glostrup.
Der er dage, der er værre end den sidste
dag i august på et busstoppested
lidt uden for Glostrup.
Der er det, der er værre end at få en kanyle i øjet.
Der er det, der er værre end at få en kniv i maven
og lyden af visne blade under en rullestol
der kører ind til hospitalet
lidt uden for Glostrup.
Der er det, der er værre end at blive døv.
Der er det, der er værre end at blive blind.
Der er det, der er værre end at tænke på alle disse ting.
Der er det, der er værre end døden.
Det er det værste.

Så, hvad er der lige på færde? Jeg ringer til den sidste digter i rækken, Morten Søndergaard, og beder ham komme med sit bud på, hvad den litterære fejde udspringer af. Det er ham, der gør opmærksom på ligheden mellem Henrik Nordbrandt og Thomas Boberg, at de begge er rejsende forfattere, der begge har boet i udlandet i mange år, men også begge flyttet tilbage til Danmark. Og så repræsenterer Glostrup ifølge Søndergaard sådan »et ærkedansk sted«. Hvor fladt kan det lige blive, når man hører navnet Glostrup, men samtidig giver stedet kapital, poetisk kapital.

Men, siger Søndergaard, der er også tale om en kappestrid. Sådan har det været i mange år. Boberg skal hele tiden forsøge kappe trådene til Nordbrandt, bide ham i haserne, pirre ham lidt. Søndergaard tøver ikke med at kalde det, der udspiller sig lige nu, for et generationsopgør eller et faderopgør.

Thoms Boberg understreger, at det jo egentlig slet ikke handler om Glostrup, men har med poesien at gøre. Det kunne lige så godt også have været Odense. Men så alligevel er det jo lige præcis Glostrup, for han var

cyklet ud til akupunkturlægen i Glostrup, som han skriver i digtet, og havde oplevet konkret, hvordan Roskildevejen deler byen i to.

»Digtet er en 'kudos til Vestegnen',« som en Facebookven skrev til Boberg. »Jeg ville gerne slå et slag for Glostrup, jeg ville gerne give Vestegnen en hyldest.«

Han fortæller også, at han efter at have publiceret digtet har fået flere positive reaktioner fra folk i Glostrup. Med andre ord betyder det konkrete sted rent faktisk noget. Eller som han formulerer det: »Det konkrete sted giver enorme muligheder. Det er det, poesien kan. Hvis ikke en besjæling af tingene, så kan poesien give betydning, forvandle ting. Måske er det nøgleordet for det her: vi skal have en transformation i gang, vende tingene om i denne coronatid.«

Morten Søndergaard skrev, da han sendte sit Glostrup-digt, at han havde drømt det, hvorefter han bare skrev det hurtigt og sendte det afsted med det samme. Mere end bare i sit digt at forsøge »at modbevise Boberg«, fortæller han, at Boberg også »viser vejen til Glostrup, virkeligheden i navnet eller virkeligheden bag navnet«.

Søndergaard fortæller videre, at han selv kun har et forhold til navnet 'Glostrup', og han er helt opmærksom på, hvordan han placerer sig i forhold til Nordbrandt og Boberg – som den der står imellem de to og iagttager. »Boberg opskriver, Nordbrandt nedskriver. Jeg står midt imellem, jeg åbner øjnene og kigger på dem begge.«

Søndergaard uddyber forskellen mellem de to: Mens Nordbrandt er »den her fortættede og forfinede stilist, der ridder ind i solnedgangen« og har sit helt eget vokabularium, sit eget distinkte sproglige inventar, som vi andre ville give vores højre arm for, så »eksploderer Boberg hele tiden i nye galakser, vover sig ind i nye områder, skyder sig selv nye steder hen«.

Måske vil han med sit digt »flytte Glostrup som sindbillede helt ind i en konkret virkelighed«, som Boberg i en reaktion på Søndergaards digt foreslår.

Virkelighedens Glostrup

Det er jo det med virkeligheden. Virkelighedens Glostrup. Søndergaard mener, at den her litterære fejde kan føres tilbage til Klaus Rifbjergs provokerende udtalelse i et interview i Politiken i 1997 i anledning af Forfatterskolens tiårsfødselsdag, hvor han sagde, at unge forfattere passende kunne tage job på en salatfabrik, for her lærte de mere om virkeligheden end

ved at gå på Forfatterskolen. Underforstået, der findes en virkelighed derude og lidt jord under neglene er altid godt, inden der skal skrives litteratur.

Apropos virkelighed, så må man også minde om salig Per Højholt, der engang udtalte, at han havde fundet ud af helt nøjagtigt, hvor virkeligheden befandt sig, nemlig på Herning Svineslagteri. Skælmen fra Hørbylunde havde nemlig fundet ud, at de fleste mennesker brugte udtrykket 'ude i virkeligheden', som om de befandt sig på behørig afstand af den. Og det eneste sted, Højholt havde oplevet, at folk ikke brugte vendingen, var på Herning Svineslagteri.

Bag det hele ligger der altså en forestilling om, at virkeligheden ligger et bestemt sted. Det der er på spil i tilfældet Glostrup, er også litteraturens mellemværende med virkeligheden og dens mulighed for at komme tæt på en sandhed. Hvem har patent på, hvor det sande Glostrup ligger, er det køkkenbordsrealisten, der skriver på behørig afstand, eller er det den forfatter, der har fingrene dybt ned i den glostrupske muld? Eller som Søndergaard formulerer det, den der er tættest på virkeligheden har »et es i ærmet, mens al anden litteratur bliver sekunda«.

Vi har fået en ny litterær fejde. Denne gang ikke om en radiator, men om Glostrup. Vestegnen slår igen. Spørg bare Tessa!

Vision i Glostrup – i Glostrup bliver verden synlig

Et øjenåbnende digt af Morten Søndergaard

Ved drømmenes grænse

og før jeg slog øjnene op
skrev en sætning sig
med flammeskrift
bag mine øjenlåg:

Tag til Glostrup og se!

O'et i Glostrup
åbnede sig som et ormehul
og med ét
stod jeg ved Glostrups bygrænse:

GLO!

Verden er
blevet synlig.

Luk mig ind
stønnede jeg
til Frontpersonalet
i teltet ved motorvejsudfletningen
og de gav mig en kviktest.

KIG!

Negativ men fuld af gåpåmod
væltede jeg ned ad Hovedvejen
Power Glostrup Bad og Fliser Glostrup
Inco Glostrup Wellness Glostrup
tag til Glostrup
sukkede det i mig
mens børnene kastede sten
efter mig
Tag til Glostrup
og modbevis Thomas Boberg.

Virkeligheden
er i virkeligheden
en anden i Glostrup.

Med øjne så store som Tekopper og Møllehjul
gik jeg omkring i forstaden
syngende forstandens tredje øje elektrisk:

KUK!

Glostrup er et
Elgigantiskthaibordeltakeawayrema1000bauhauseventyr
døgnåbent og hey du der
har du fået glosuppe til middag
med kigboller i?

Øjnene var ved at trille
ud af hovedet på mig
for
virkeligheden er så virkelighed
at intet synoptisk highdefinitions digt
kan indfange den.

Alt er oplyst
af lysende øjne
i Glostrup!

MÅB!

Det er et gigantisk 24/7 closed-circuit televisionshow
inkl. ansigtsgenkendelse
bag alle de sjove masker og herlige nye virusmutationer
Glostrup er et festligt big bang i dna'ets spiralgalaksetåger
set gennem elektronteleskoper monteret
på taget af Glostrup Hospital på Nordstjernevej.

SE!

Der er altid globryllup i Glostrup Kirke
med øjne så store som Rundetårn
Vestegnen er real
og Plastikkirurgi Glostrup
arbejder i døgndrift for at gøre
øjnehulerne større og større:

SPEJD!

Covid kom til Glostrup
med sin ætsende viden og sit vrængende vid
og lod de vidtåbne øjne se
alt det
som
var at se:

STIR!

TIT!

Og forfulgt af fyrrer ophidsede Glostrupborgere
spæner jeg ned
ad Sportsvej
de vil ikke have mine digte i Glostrup:

ÆNS!

ØJN!

Verden er
overskyttet
af fremkaldervæske!

Alt er
endelig
synligt.

Alt kan ses.

Tag selv til
Glostrup
og se efter:

Alt bliver
synligt
der.